

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

10 май 2007 година *

По дело C-508/04

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 8 декември 2004 година,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н М. van Beek и г-н В. Schima, в качеството на представители, подпомагани от адв. М. Lang, Rechtsanwalt, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Австрия, за която се явяват г-н Е. Riedl и г-н Н. Dossi, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: немски.

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-жа R. Silva de Lapuerta (докладчик), г-н G. Arestis, г-н J. Malenovský и г-н T. von Danwitz, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 януари 2007 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 1, член 6, параграфи 1—4, членове 7, 11, 12, 13, 15, член 16 параграф 1 и член 22, буква б) от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109, наричана по-нататък „Директивата“).

Правна уредба

Общностна правна уредба

2 Член 1 от Директивата съдържа определени дефиниции, сред които фигурират следните:

„е) *състояние на запазване на естествено местообитание* означава съвкупността от въздействия върху естественото местообитание и характерните за него видове и които могат да повлияят дългосрочно на естественото му разпространение, структура и функции, както и на дългосрочното оцеляване на характерните видове в рамките на територията, посочена в член 2.

Състоянието на запазване на едно естествено местообитание се счита за „благоприятно“ ако:

— неговият естествен район на разпространение в рамките на територията, която тази област заема, е постоянен или се разширява,

и

— са налице необходимите структури и функции за дългосрочното му поддържане и предпоставките за по-нататъшното му съществуване в обозримо бъдеще,

и

— състоянието на запазване на характерните за него видове по смисъла на буква и) е благоприятно;

[...]

ж) *видове от интерес за Общността* означава видове, които на територията, посочена в член 2:

i) са застрашени, освен онези, чието естествено разпространение е незначително на тази територия и които нито са застрашени, нито са потенциално застрашени в западния палеарктически район;

или

ii) са потенциално застрашени, т.е. се счита за вероятно скорошното им преминаване в категорията на застрашените видове, ако факторите, причинили заплахата, продължават да съществуват,

или

iii) са редки, т.е. чиито популации са малки и ако не непосредствено, то все пак косвено са застрашени или потенциално застрашени. Тези видове се срещат или в ограничени географски райони, или са нарядко разпространени в по-голям район,

или

iv) са ендемични и вследствие на особените признаци на своето местообитание и/или на потенциалното въздействие на тяхното използване изискват особено внимание по отношение състоянието на запазване.

Тези видове са изброени или могат да бъдат изброени в приложение II и/или приложение IV или V;

з) *приоритетни видове* означава посочените в буква ж), i) видове, за чието запазване Общността носи особена отговорност въз основа на тяхното естествено разпространение по отношение на територията, посочена в член 2. Тези приоритетни видове са означени със звездичка (*) в приложение II;

и) *състояние на запазване на вид* означава съвкупността от въздействия, които могат дългосрочно да повлияят върху разпространението и гъстотата на популациите на съответните видове на територията, посочена в член 2.

Състоянието на запазване се счита за „благоприятно“, ако:

- въз основа на данните от динамиката на вида може да се приеме, че този вид е жизнеспособен елемент на естественото си местообитание и ще продължи да бъде такъв в дългосрочен аспект,

и

- естественият район на разпространение на този вид нито намалява, нито е вероятно да намалее в обозримо бъдеще,

и

- налице е и вероятно ще продължава да бъде налице достатъчно голямо местообитание, което може в дългосрочен аспект да поддържа популацията на този вид;

[...]

- л) *специална защитена зона* [другаде в текста: „територия със специален режим на защита“] означава територия от значение за Общността, определена от държавите-членки чрез законова или административна разпоредба и/или договор, в която се провеждат мероприятията, необходими за опазване или възстановяване на благоприятно състояние на запазване на естествените местообитания и/или популации на видовете, за които тя е определена.“

- 3 Съгласно член 6, параграф 1 от Директивата „[Д]ържавите-членки определят необходимите консервационни мерки, които при необходимост включват подходящи планове за управление, специално разработени за териториите или включени в други развойни планове, и подходящи мерки от правно [да се чете: „законово“], административно и договорно естество, които да отговарят на екологичните изисквания на типовете естествени местообитания от приложение I и видовете от приложение II, срещащи се в тези райони“.
- 4 Член 6, параграф 2 от Директивата предвижда, че „[Д]ържавите-членки вземат подходящи мерки за предотвратяване в специалните защитени територии на влошаването на състоянието на естествените местообитания на видовете, както и обезпокояване на видовете, за които са определени териториите, доколкото това обезпокояване може да има значително въздействие с оглед на целите на [...] директива[та].“
- 5 Член 16, параграф 1 от Директивата предвижда:

„В случай че няма друго задоволително решение и при условие че дерогацията няма вредно въздействие върху запазването на популациите от засегнатия вид в областта на естественото им разпространение на задоволително равнище [другаде в текста: „върху „поддържането“ на популациите от засегнатия вид в областта на естественото им разпространение в „благоприятно състояние на запазване“], държавите-членки могат да предоставят дерогация от разпоредбите на членове 12, 13 и 14 и от член 15, букви а) и б):

- а) с цел защита на представителите на дивата флора и фауна и за запазване на естествените местообитания;

- б) за предпазване от сериозно увреждане, особено на селскостопански култури, добитък, както и гори, риболовни райони, водите и други форми на собственост;

  - в) в интерес на общественото здраве и безопасност или поради други наложителни причини от приоритетен обществен интерес [другаде в текста: „императивни съображения от значим обществен интерес“], включително и такива от социален или стопански характер, или с положителни последици за околната среда;

  - г) за целите на изследването и обучението при заселване или повторно въвеждане на видове [да се чете: „за целите на изследването и обучението, на заселването или повторното въвеждане на видове“] и на необходимата за тази цел селекция, включително и изкуственото размножаване на растения;

  - д) за разрешаването при строг контрол, селективно и в ограничен размер, на залавяне или задържане на определен брой екземпляри от растителни или животински видове, посочени в приложение IV и анализирани от компетентните национални органи.“
- 6 Член 22, буква б) от Директивата гласи, че държавите членки „осигуряват регулирането на умишленото въвеждане в природата на неместни видове да става по начин, който не би увредил нито естествените местообитания в тяхната естествена област на разпространение, нито местните представители на дивата флора и фауна, и в случай че считат това за необходимо, забраняват такова въвеждане“.

Законови и подзаконови разпоредби на различните австрийски провинции, чието съответствие с разпоредбите на директивата се оспорва

Провинция Долна Австрия

7 Става дума за следните разпоредби: § 95 от Закона за лова на Долна Австрия [Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974, LGBl. (Niederösterreich) № 76/74, наричан по-нататък „Nö JagdG“], § 9, алинея 5, § 17, алинея 5, § 20, алинея 4 и § 21 и § 22 от Закона на Долна Австрия за защита на природата [Niederösterreichisches Naturschutzgesetz 2000, LGBl. (Niederösterreich) № 87/00, наричан по-нататък „Nö NSchG“].

8 § 95 от Nö JagdG гласи:

„1. Всички неселективни методи на лов са забранени; забранено е по-специално:

[...]

3) да се ловува нощем, т.е. в периода, започващ 90 минути след залеза на слънцето и завършващ 90 минути преди изгрева на слънцето; тази забрана не се прилага по отношение на лова на глигани и на хищници, на глухар и на тетрев, на диви гъски, на диви патици и на бекаси;

4) за залавяне или за убиване на дивеча да се използват приспособления за осветяване на целите, изкуствени източници на светлина като устройства с инфрачервени лъчи, електронни устройства за прицел, приспособления за прицел за нощна стрелба, съдържащи електронен преобразувател или увеличител на образа като увеличители на остатъчна светлина;

[...]

8) като живи примамки да се използват заслепени или осакатени птици, както и упойваща стръв; да се използват звукозаписи, електрически или електронни уреди, способни да убиват или зашеметяват; да се използват огледала или други заслепяващи предмети, експлозивни или неселективни мрежи; обгазяване или опушване;

9) да се ловува пернат дивеч с помощта на примки с лепило, рибарски кукички, мрежи или капани;

10) да се ловува от въздухоплавателни средства, от движещи се моторни превозни средства или от плавателни съдове, които се движат със скорост над 5 km/h.

[...].“

9 § 9 от Nö NSchG гласи:

„[...]

2. [...] да се разбира под:

[...]

6) състояние на запазване на естествено местообитание: съвкупността от въздействия върху естественото местообитание и характерните за него видове, които могат да повлияят дългосрочно на естественото му разпространение, структура и функции, както и на дългосрочното оцеляване на характерните видове;

7) приоритетни видове: диви растения и животни, за чието запазване Общността носи особена отговорност и които са означени със звездичка в приложение II към Директива „Местообитания“;

8) състояние на запазване на вид: съвкупността от въздействия, които могат дългосрочно да повлияят върху разпространението и гъстотата на популациите на съответните видове;

9) цели на опазването: поддържането или възстановяване в благоприятно състояние на запазване на типовете естествени местообитания, посочени в

приложение I към Директива „Местообитания“, и на растителните и животински видове, посочени в приложение II към тази директива, представени на територии от значение за Общността, както и на видовете птици, изброени в приложение I към Директива „Птици“ и посочени в член 4, параграф 2 от тази директива, които живеят в европейска територия с режим на защита на птиците и на техните местообитания.

3. Правителството на провинцията, класифицира с правилник посочените в алинея 1 територии като територии със специален режим на защита, наречени „европейски територии с режим на защита“. По-специално могат да бъдат класифицирани като европейски територии с режим на защита съществуващите вече зони за защита на природата и зоните за защита на ландшафта.

4. Правилникът, приет на основание алинея 3, определя границите на териториите с режим на защита, конкретните обекти на защита и по-конкретно приоритетните типове естествени местообитания и приоритетните видове, целите на опазване, както и, при необходимост, задълженията и забраните, необходими за постигането на благоприятно състояние на запазване. По-конкретно той забранява мерките, които могат да доведат до унищожаването на територията с режим на защита или на нейните компоненти или да засегнат значително тази територия или нейните компоненти. Не се засяга действието на съдържащите се в този закон разпоредби за по-строга защита.

5. Европейските защитени зони при необходимост са обект на подходящи мерки за поддържане, развитие и опазване (план за управление) от обществен или частен характер, отговарящи на екологичните изисквания, приложими към естествените местообитания от приложение I и към видовете от приложение II към Директива „Местообитания“, както и към видовете птици от приложение I към Директива „Птици“, срещащи се в тези територии. Доколкото намират приложение при териториалното планиране, тези мерки се представят на консултативния комитет по териториално планиране, с изключение на мерките относно администрирането на европейските защитени зони.

6. Правителството на провинцията наблюдава и документира състоянието на запазване на естествените местообитания и на дивите животни и растения. По-конкретно то отчита приоритетните типове естествени местообитания и приоритетните видове.“

10 § 17 от Nö NSchG гласи:

„[...]

5) Засаждането и разпространението на растения с неместен произход и неприспособени към съответното място, както и въвеждането и разпространението в незатворени пространства на животни с неместен произход подлежат на разрешение от федералното правителство. Разрешението се отказва, когато трайно се засягат местните адаптирани популации, естествените (генетични) характеристики на местните животински и растителни видове или красотата и специфичните особености на ландшафта.“

11 § 20 от Nö NSchG гласи:

„[...]

4) Правителството на провинцията може да реши да предостави дерогации [...], по-конкретно за научни или педагогически цели, когато няма основание за опасение, че от това произтича опасност за защитената дива флора и фауна. Разрешението трябва да посочва най-малко:

1. видовете, които са предмет на дерогацията,

2. способите, съоръженията и методите за залавяне или умъртвяване и

3. контрола, който следва да бъде упражняван.“

12 § 21 Nö NSchG гласи:

„1. Без да се засяга действието на специалните норми, предвидени в разпоредбите на този закон или на приетите за неговото прилагане административни правилници и решения, по принцип не се засягат мерки, свързани с ползването на терените за стопански цели [...]. Тази дерогираща разпоредба не се прилага в случаите, когато защитените растения и животни или защитените местообитания се засягат умишлено или когато застрашените от изчезване растения и животни [...] са засегнати от тези мерки.

2. Без да се засяга действието на специалните норми, предвидени в разпоредбите на този закон или на приетите за неговото прилагане административни правилници и решения, по принцип не се засягат мерки, свързани с модерното и трайно земеделско или горско ползване на терените в рамките на едно земеделско или горско стопанство [...]. Тази дерогираща разпоредба не се прилага в случаите, когато защитените растения и животни или защитените местообитания се засягат умишлено или когато застрашените от изчезване растения и животни [...] са засегнати от тези мерки.

3. Земеделското или горско ползване се счита за модерно и трайно, когато дейностите в земеделското или горско стопанство служат за производство или добиване на растителни или животински продукти и са организирани в съответствие с обичайните за един район процеси и към определен момент или

на базата на традиционния опит, и когато посоченото ползване, съобразено с природните условия, гарантира трайно постижения в една добре функционираща система, без да изчерпва производствените ресурси и да обременява прекомерно природата и ландшафта.“

13 § 22 от Nö NSchG гласи:

„1. Вместо или наред със защитата на интересите от опазване на околната среда на държавно равнище провинция Долна Австрия е оправомощена да сключва споразумения от частноправен характер, за да постигне целите, свързани със защита на природата, и по-конкретно за да съхрани, да поддържа, да опазва и да развива територии, които имат важно значение за защитата на природата или са важни за ландшафта. Целта на този вид споразумения е преди всичко да се опазят и поддържат в подходящо състояние естествените или полустествени повърхностни заблатени води с малка площ, влажните ливади и сухите и неплодородни територии, както и на горичките, разположени извън горите и живите плетове, които имат важно значение за защитата на природата. Другите помощни мерки включват по-конкретно:

- обезщетяването във връзка с мерките по създаване, опазване или подобряване на други територии и обекти, които имат важно значение за защитата на природата,

- насърчаването на способности за ползване или експлоатация, особено съвместими с интересите, свързани с опазване на природата на териториите, които имат важно значение за екологията или за ландшафта,

- подпомагането във връзка с мерките, насочени към подобряване на важните геоecологични функции (например биотопна мрежа, екстензивни култури, въвеждане на ecологични способности за земеделско или горско ползване).

[...].“

Провинция Горна Австрия

- 14 Става дума за § 15, алинея 2 от Закона на Горна Австрия за защита на природата и ландшафта [Öberösterreichisches Natur- und Landschaftsschutzgesetz 2001, LGBl. (Oberösterreich) n° 129/2001, наричан по-нататък „Oö NSchG“].
- 15 Горепосочената разпореда гласи:

„Зоните за защита на ландшафта [...], защитените ландшафтни елементи [...], европейските защитени зони [...] или зоните за защита на природата [...] могат да бъдат предмет на планове за поддържане на ландшафта, изготвени от правителството на провинцията, и предвиждащи мерки, които в приложение на алинея 1 са необходими в обществен интерес и не затрудняват значително разрешеното икономическо използване на съответните терени. При липса на разпореда за противното в договор от частноправен характер или в нормативен акт разходите за изпълнение на планове за поддържане на ландшафта са за сметка на провинцията, в качеството ѝ на частноправен субект. Собственикът на терена не може да се противопостави на прилагането на тези мерки.“

Провинция Залцбург

16 Става дума за следните разпоредби: § 3а, § 5, точки 8—10, § 22а и § 22b, § 29 и § 34 от Закона на Залцбург за защита на природата [Salzburger Naturschutzgesetz 1999, LGBl. (Salzburg) n° 73/1999, наричан по-нататък „Sbg NSchG“]; §104, алинея 4 от Закона за лова на Залцбург [Salzburger Jagdgesetz 1993, LGBl. (Salzburg) n° 100/1993, наричан по-нататък „Sbg JagdG“].

17 § 3а от Sbg NSchG гласи:

„1. Основен принцип при прилагането на този закон и на приетите въз основа на него правилници е, че на общия интерес, свързан с опазване на природата, може да бъде дадено предимство пред всички останали интереси.

2. Мерките, за които е установено, че обслужват пряко особено важни общи интереси, се разрешават или се взимат под внимание при съобразяване във възможно най-голяма степен с интересите, свързани с опазване на природата [...], когато:

1) в конкретния случай другите общи интереси имат предимство пред интересите, свързани с опазване на природата, и

2) е установено, че няма никаква друга алтернатива на съответната мярка, която би засегнала в по-малка степен интереса, свързан с опазване на природата.

3. Когато може да се предвиди, че посочените в алинея 2 мерки биха засегнали значително типовете приоритетни естествени местообитания [...] или приоритетните видове [...] в европейски територии с режим на защита по смисъла на § 5, точка 10, букви а) и с), при претеглянето на интересите могат да бъдат взети предвид само съображенията, свързани със следните общи интереси:

1) живота и здравето на хората,

2) обществената сигурност,

3) благоприятни последици от първостепенна важност за околната среда.

При претеглянето на интересите други общи интереси могат да бъдат взети предвид само след получаване на предварително становище от Комисията [...]. Решението трябва да бъде в съответствие с това становище.

4. Когато след претеглянето на интересите в приложение на алинея 2 или 3 не е дадено предимство на интересите, свързани с опазване на природата, засягането, за което може да се предвиди, че ще произтече от намесата, трябва — освен в посочените в § 6 случаи — да бъде компенсирано с подходящи заместващи мерки. Компенсацията се извършва с административно решение. Когато намесата се отнася до специални местообитания и до популации на животни или растения, заместващата мярка се състои преди всичко в създаването на заместващи местообитания. Тези заместващи местообитания следва да бъдат създадени, доколкото е възможно, в непос-

редствена близост до мястото на намесата. В случай че създаването на заместващи местообитания е невъзможно, молителят се задължава, с административно решение, да внесе определена парична сума, отговаряща приблизително на стойността на подходяща заместваща мярка. Когато заместващите местообитания не могат да бъдат създадени в достатъчна степен, размерът на паричната сума следва да бъде намален.

5. Когато посочената в алинея 4 хипотеза се отнася до европейска територия с режим на защита, правителството на провинцията осигурява кохерентността на европейската екологична мрежа „Натура 2000“. Предприетите за тази цел мерки се съобщават на Комисията [...].

6. Не се предписват заместващи мерки във връзка с мерки, които:

- 1) са необходими и неизбежни поради заплахата за живота или здравето на хората или за да се предотврати нанасянето на тежки вреди на икономиката на страната и
- 2) не оказват въздействие върху европейските територии с режим на защита“.

18 § 5 от Sbg NSchG гласи:

„По смисъла на този закон:

[...]

I - 3830

8) Намесата върху защитена територия или обект: временни или постоянни мерки, които индивидуално или в съчетание с други мерки могат да имат значителни последици за защитените територии или обекти или за целите на опазване или за които може да се предвиди, че повтарянето или кумулирането им ще имат такива последици. Налице е намеса и в случаите, когато източникът на самите мерки е извън защитената територия или защитения обект.

9) Цели на опазване на европейските територии с режим на защита: поддържането или възстановяването на благоприятно състояние на запазване

а) на естествените местообитания, посочени в приложение I към Директива „Местообитания“, или животинските и растителни видове, фигуриращи в приложение II към тази директива;

б) на видовете птици, посочени в приложение I към Директива „Птици“, и на редовно срещащите се мигриращи видове (член 4, параграф 2 от тази директива) и на техните местообитания, като се обръща особено внимание на влажните зони от международно значение.

10) Европейски територии с режим на защита:

а) териториите от значение за Общността, посочени в списъка по член 4, параграф 2 от Директива „Местообитания“;

- b) териториите, които до изготвяне на списъка по буква а) фигурират в списъка, изготвен в съответствие с член 4, параграф 2 от Директива „Местообитания“;

- c) териториите за защита на птиците в съответствие с член 4, параграфи 1 и 2 от Директива „Птици“

[...]“.

¹⁹ § 22a от Sbg NSchG гласи:

„[...]“

2. Правителството на провинцията приема с правилник разпоредби за защита на европейските територии с режим на защита, които във всички случаи включват целта на защита и необходимите задължения и забрани. Този правилник определя и границите на територията с режим на защита. Целта на защита посочва целите на опазване (§ 5, точка 9) за съответната територия с режим на защита. [...]

3. Правилникът за европейската територия с режим на защита може да забрани или да наложи мерки и да разреши определен вид намеса общо или чрез разрешения за дерогиране, предоставени от правителството на провинцията. Задълженията, забраните и разрешенията служат като гаранция, че съответните

естествени местообитания няма да бъдат унищожени и че животински и растителни видове, които в съответствие с целта на опазване следва да бъдат поддържани или възстановени в благоприятно състояние на запазване, няма да бъдат обезпокоени значително.

4. Преди да предостави разрешение за дерогиране, правителството на провинцията трябва да провери дали намесата може да засегне значително съществените елементи на европейската територия с режим на защита с оглед на целите на опазването (§ 5, точка 9) (оценка на последиците). Разрешението се издава само ако не може да бъде предвидено никакво значимо засягане.

5. Не се изисква приемането на правилник по силата на алинеи 2 и 3, когато надлежната защита на територията и осъществяването на нейната цел на опазване са вече осигурени с други мерки. Не се засяга действието на разпоредбите за по-строга защита.

6. В случай на необходимост за европейските територии с режим на защита се изготвят планове за поддържане на ландшафта и подробни планове [...], като се вземат предвид член 4, параграфи 1 и 2 от Директива „Птици“ и член 6, параграф 1 от Директива „Местообитания“. Правителството на провинцията редовно проверява състоянието на запазване на европейските територии с режим на защита, като отделя специално внимание на типовете приоритетни естествени местообитания и на приоритетните видове.“

20 По смисъла на § 22b от Sbg NSchG:

„1. До приемането на достатъчни мерки за защита [...] свързани с ползването на терените действия могат да се извършват само доколкото са законно предприети [...].“

2. Необходимо е разрешение от правителството на провинцията за изпълнението на всички мерки, които надхвърлят посоченото в алинея 1 и могат да засегнат значително естествените местообитания или животинските или растителни видове, които следва да бъдат поддържани или възстановени в благоприятно състояние на запазване в съответствие с Директива „Птици“ или Директива „Местообитания“.

3. Това разрешение се предоставя, когато мярката от една страна не може да доведе нито до унищожаване на местообитанията по алинея 2, нито до значително обезпокояване на видовете по алинея 2, а от друга страна не противоречи на целта на опазване или създаване на благоприятно състояние на запазване на тези местообитания или на тези видове.

4. Не се засяга действието на разпоредбите за по-строга защита.“

21 § 29 от Sbg NSchG гласи:

„1. Растящите свободно в природата диви растения, чиято популация е застрашена като цяло или в определени територии и за опазването на които съществува общ интерес за защита на природата, както и растенията, които са необходими за опазването на равновесието в една екосистема, и по-конкретно за да се осигури поддържането на популациите на други растителни и животински видове, могат да бъдат изцяло или частично защитени с правилник, приет от правителството на провинцията. Защитата може да бъде ограничена както във времето, така и в пространството.

2. Цялостната защита на растенията се простира до всички подземни и надземни части на растението. Тя обхваща забраната за тяхното увреждане,

унищожаване и преместване от територията, в която се намират, или за подлагането на територията, в която са представени растения от съответния вид, на каквото и да било третиране, което застрашава или изключва тяхното оцеляване, както и забраната за притежаване, превозване, получаване или прехвърляне, възмездно или безвъзмездно, на растения, които са взети от природата. Забраната за притежаване, превозване, получаване или прехвърляне, възмездно или безвъзмездно, се прилага и към всеки продукт, получен на растителна основа, както и към всяка друга стока, когато от придружителния документ, от опаковката, от етикета или от което и да било друго обстоятелство е видно, че става дума за части от съответното растение или за продукти, получени на неговата основа.“

22 § 34 от Sbg NSchG гласи:

„1. Компетентните органи в областта на защитата на природата могат при поискване да решат да предоставят дерогации на забраните, предвидени [по-конкретно] в § 29, алинеи 2 и 3 [...]. В тези случаи разрешението може [...] да бъде предоставено само за мерки, насочени към една от следните цели:

- 1) общественото здраве, и по-конкретно производството на лекарства;
- 2) производството на напитки;
- 3) обществената сигурност;
- 4) въздушната сигурност;

- 5) защитата на диви растения и на животни или запазването на техните местообитания;
- 6) изследването или обучението;
- 7) заселването или преместването на популации;
- 8) предпазването от сериозно увреждане на стопанските култури и на горите, на животните за доотглеждане или на домашните животни, на риболовните зони или водните площи;
- 9) изграждането на инсталации;
- 10) други обществено значими интереси.

2. Точки 9 и 10 от алинея 1 не се прилагат за птиците. Точки 2 и 9 от алинея 1 не се прилагат за растителните видове, посочени в приложение IV към Директива „Местообитания“.

3. Разрешенията, предвидени в алинея 1, се предоставят само когато целта на съответната мярка не може да бъде постигната по задоволителен начин с други средства и когато популациите на животинските или растителни видове, представени на територията, няма да пострадат от намесата.

4. Исканията за издаване на разрешение, подадени в приложение на алинея 1, трябва да бъдат мотивирани и да съдържат следните сведения:

[...]

6. Не се предоставя разрешение на следните лица:

[...]

7. Разрешението трябва да съдържа всички сведения, предвидени в алинея 4, и да уточнява, че не замества разрешението от частноправен характер, което притежават лицата, имащи право на разпореждане върху съответните терени. За разрешенията, предоставяни за научни цели, компетентният орган трябва също така да изисква придружителните документи да бъдат съхранявани в съгласие с призната научна институция.

[...]“

23 § 104 от Sbg JagdG гласи:

„[...]

4. Властите могат да разрешат други дерогации на забраните [...], когато това не поставя в опасност популацията на съответния вид и когато не съществува друго задоволително разрешение за постигане на посочената цел. Тези дерогации се предоставят само за следните цели:

- a) защитата на други диви растения и животни и опазването на естествени им местообитания;
- b) предотвратяването на сериозно увреждане на стопанските култури, на добитъка, на горите, на рибарниците, както и — по отношение на косматия дивеч — на други елементи на собственост;
- c) общественото здраве и обществената сигурност, а в случая на косматия дивеч и поради други императивни съображения от значим обществен интерес, включително и такива от социален или стопански характер, или с положителни последици за околната среда;
- d) изследването и обучението;
- e) увеличаване на популацията на тези видове или нейната релокализация, както и отглеждането, необходимо за тези цели;
- f) търговията с малък брой животни (или с част от животни или с продукти, изработени на животинска основа) от видове пернат дивеч, чието залавяне или убиване е разрешено [...].

Провинция Тирол

24 Става въпрос за следните разпоредби: § 1, алинея 1, § 2, алинея 2, § 5—9, § 22—24, и § 28, алинея 3 от Закона на Тирол за защита на природата [Tiroler Naturschutzgesetz 1997, LGBl. (Tirol) n° 33/1997, наричан по-нататък „Tiroler NSchG“]; § 1, алинея 1 и алинея 2, букви а) и б), § 3 и § 6, алинея 1, първо изречение, и алинея 2 от Правилника на Тирол за защита на природата [Tiroler Naturschutzverordnung 1997, LGBl. (Tirol) n° 95/1997 наричан по-нататък „Tiroler NSchVO“].

25 § 1, алинея 1 от Tiroler NSchG гласи:

„Този закон има за цел запазването и поддържането на природата, която е в основата на човешкия живот, така че:

- а) нейното многообразие, особености и красота,

- б) нейната рекреативна стойност,

- в) нейното богатство на местни животински и растителни видове и на естествени местообитания, както и

- г) нейното във възможно най-голяма степен незасегнато и ефективно равновесие,

да бъдат запазени и поддържани или възстановявани. Опазването и поддържането на природата се разпростира върху всички нейни проявления, и по-специално върху ландшафта, независимо дали се намира в своето неподправено състояние или е резултат от човешка дейност. Екологичното земеделие и лесовъдство имат специална роля в това отношение. Природата не трябва да бъде експлоатирана по начин, който би намалил нейното значение за следващите поколения.“

26 § 2, алинея 2, от Tiroler NSchG гласи:

„Мерките, свързани с обичайното земеделско и лесовъдно ползване, не подлежат на разрешение по смисъла на настоящия закон.

Същото се отнася и до мерките, свързани с алувиалните гори, [...] влажните зони, [...] зоните за защита на природата и специалните защитени зони [...]“

27 § 5 от Tiroler NSchG гласи:

„На цялата територия на провинцията се забранява:

- а) организирането на спортни състезания с моторни превозни средства, оборудвани с двигатели с вътрешно горене, освен на разрешените за това места [...];

- b) използването на хеликоптери за превозване на хора с туристически цели, освен между летища;

- c) използването на плавателни съдове, оборудвани с двигатели с вътрешно горене по естествените водни течения, освен при изпълнение на проекти, за които е необходимо разрешение съгласно приложимото право в областта на защита на природата, и доколкото това е необходимо във връзка с тези проекти;

- d) всяко дълготрайно засягане на ледниците и на техните басейни, освен в случаи на експлоатация, поддържане и ремонт, включително промяна на съществуващите инсталации [...]"

28 § 22 от Tiroler NSchG гласи:

„1. Правителството на провинцията класифицира с правилник като защитени растителни видове видовете диви растения, чиято популация е застрашена като цяло или в определени територии и които е необходимо да бъдат съхранени, за да се опазят интересите, свързани със защита на природата, така както са определени в § 1, алинея 1.

2. В правилниците, които приема в приложение на алинея 1, правителството на провинцията може, доколкото това е необходимо за опазване на популациите на определени растителни видове, да забрани:

[...]"

29 § 23 от Tiroler NSchG гласи:

„1. Правителството на провинцията класифицира с правилник като защитени животински видове видовете диви животни, които не могат да бъдат ловувани, чиято популация е застрашена като цяло или в определени територии и които е необходимо да бъдат съхранени, за да се опазят интересите, свързани със защита на природата, така както са определени в § 1, алинея 1.

2. В правилниците, които приема в приложение на алинея 1, правителството на провинцията може, доколкото това е необходимо за опазване на популациите на определени животински видове, да забрани:

- a) обезпокояването, преследването, залавянето, държането, запазването живи или мъртви, превозването, предлагането за продажба, продажбата, придобиването или убиването на животни от защитените видове;
- b) откъсването от тяхната естествена среда, увреждането или унищожаването, държането, превозването, предлагането за продажба, продажбата или придобиването на незрели форми на животни от защитените видове (като яйца, ларви и какавиди);
- c) държането, превозването, предлагането за продажба, продажбата или придобиването на части от животни от защитените видове (като пера или кожи);

- d) преместването или разрушаването на местата за размножаване и на гнездата на животни от защитените видове;

- e) подлагането на местообитанието на животни от защитените видове [...] на въздействия, които правят невъзможно тяхното оцеляване в това местообитание.

Забраните, предвидени в букви а) — d) по-горе, могат да бъдат ограничени до определен брой животни и незрели форми на животни, до някои определени незрели форми и до определени периоди и определени територии; забраните, предвидени в буква е), могат да бъдат ограничени до определени периоди и определени територии.

3. Всички лица, които твърдят, че животните от защитените видове, които превозват, държат, използват или предлагат за продажба по занятие, са отгледани в Тирол или са внесени от друга провинция или от чужбина, трябва при поискване от компетентните органи да докажат това.

4. За да бъдат пуснати на свобода в природата животните, които не попадат в обхвата на законодателството относно лова или риболова и които не принадлежат към местните видове, е необходимо разрешение от компетентните органи в областта на защитата на природата. Това разрешение може да бъде предоставено само в случай че не може да бъде предвидено каквото и да било съществено изменение на съществуващата флора и фауна, нито каквото и да било засягане на интересите, свързани със защита на природата, така както са определени в § 1, алинея 1.

5. В правилниците, които приема в приложение на алинея 1, правителството на провинцията може да включи разпоредби относно залавянето и вземането на

диви животни от защитени видове, включително и на техните незрели форми, с цел да гарантира, че тези дейности се осъществяват по подходящ начин. В този случай може да бъде забранено използването на определени методи и средства за залавяне.“

30 § 24 от Tiroler NSchG гласи:

„Забранено е умишленото обезпокояване или преследване на диви животни, които не могат да бъдат ловувани и които не принадлежат към защитените видове, тяхното залавяне без основателна причина, както и преместването, увреждането или унищожаването без основателна причина на техните места за размножаване, гнезда или незрели форми.“

Досъдебна процедура

31 След направения анализ на различните законови и подзаконови текстове, свързани с транспонирането на Директивата и предоставени от Република Австрия, на 13 април 2000 г. Комисията изпраща на тази държава-членка официално уведомително писмо, в което твърди, че Република Австрия не е транспонирала изцяло или правилно определен брой разпоредби на Директивата.

32 С писмо от 27 юли 2000 г. Република Австрия представя на Комисията своето становище по въпроса. В него тя уведомява Комисията за вземането на мерки, насочени към изменението на определен брой национални разпоредби. Наред с това обаче изтъква и доводи, различни от тези на Комисията относно други аспекти, свързани с транспонирането на Директивата.

- 33 С писмо от 17 октомври 2003 г. Комисията издава мотивирано становище, в което заключава, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по Директивата, тъй като не е транспонирала изцяло или правилно множество нейни разпоредби.
- 34 С писмо от 23 декември 2003 г. Република Австрия отговаря на мотивираното становище по начин, подобен на този, по който е отговорила на официалното уведомително писмо.
- 35 При тези условия Комисията решава да предяви настоящия иск.

Производството пред Съда

- 36 В своята искова молба Комисията излага двадесет и седем мотива за наличие на неизпълнение на задължения от страна на ответника.
- 37 В писмената си защита ответникът признава основателността на седемнадесет от горепосочените мотиви и поддържа позицията си по отношение на останалите.
- 38 В писмената си реплика Комисията оттегля два от мотивите си за наличие на неизпълнение на задължения.

- 39 Вследствие на отправеното от Съда по силата на член 54а от Процедурния правилник искане за предоставяне на допълнителна информация относно националните правни актове, предмет на иска, Комисията се отказва от иска си в частта му относно мотивите за наличие на неизпълнение на задължения, свързани с член 6, параграфи 3 и 4 и с членове 7, 11 и 15 от Директивата.
- 40 Поради това в окончателния си вариант искът се основава на четиринадесет мотива за наличие на неизпълнение на задължения, които се отнасят до транспонирането на член 1, член 6, параграфи 1 и 2, членове 12 и 13, както и на член 16, параграф 1 и член 22, буква б) от Директивата.
- 41 Република Австрия не оспорва, че австрийското право, действащо към момента на изтичане на срока, определен в мотивираното становище, не съответства на предписанията на Директивата по няколко точки, които са посочени в седем от мотивите за наличие на неизпълнение на задължения.

По иска

По неоспорваните мотиви за наличие на неизпълнение на задължения

Доводи на Комисията

— Нарушение на член 12 от Директивата в провинциите Щирия и Тирол

- 42 Комисията отбелязва, че § 13d, алинея 1 от Закона на Щирия за защита на природата (Steiermärkisches Naturschutzgesetz, наричан по-нататък „Stmk

NSchG“) предвижда, че правителството на провинция Щирия транспонира член 12 от Директивата, като приема правилник за тази цел. При все това § 4 от Правилника на Щирия за защита на природата (Steiermärkische Naturschutzverordnung, наричан по-нататък „Stmk NSchVO“), който установява списък на животните, ползващи се с целогодишна защита, не транспонира напълно член 12 от Директивата, тъй като не се отнася до всички защитени видове по силата на буква а) от приложение IV.

- 43 Комисията отбелязва, че в съответствие с § 23, алинея 1, буква а) от Tiroler NSchG правителството на провинция Тирол следва да обяви с правилник за защитени посочените в приложение IV, буква а) от Директивата видове. Разпоредите на Tiroler NSchVO обаче не включват всички посочени видове.

— Нарушение на член 13 от Директивата в провинциите Каринтия, Щирия и Тирол

- 44 Комисията твърди, че приложение 1 към Правилника на провинция Каринтия за защитата на растителните видове (Kärntner Pflanzenartenschutzverordnung), което се отнася до § 1, не осигурява подходяща защита на всички растителни видове, изброени в буква б) от приложение IV към Директивата.

- 45 Комисията изтъква, че в съответствие с § 13с, алинея 1 от Stmk NSchG правителството на провинция Щирия следва да приеме правилник, осигуряващ транспонирането на член 13 от Директивата. Такъв правилник обаче не е приет. Освен това § 1 и § 2 от Stmk NSchVO, които определят растителните видове, ползващи се с пълна или частична защита, не осигуряват пълно транспониране на Директивата, тъй като не включват всички защитени видове, посочени в буква б) от приложение IV.

46 Комисията отбелязва, че в съответствие с § 22, алинея 1, буква а) от Tiroler NSchG правителството на провинция Тирол трябва да обяви с правилник за защитени растителните видове, изброени в буква б) от приложение IV към Директивата. Tiroler NSchVO обаче не установява режим за защита на всички видове, фигуриращи в съответната точка от горепосоченото приложение.

— Нарушение на член 16, параграф 1 на Директивата в провинции Щирия и Тирол

47 Комисията твърди, че § 62, алинея 2 от Закона за лова на Щирия (Steiermärkisches Jagdgesetz) не взема предвид факта, че дерогиращите разпоредби са допустими само ако бъде гарантирано, че популациите от защитените видове се поддържат в „благоприятно състояние на запазване“.

48 Комисията поддържа, че за приоритетните типове естествени местообитания забраната по § 3 Tiroler NSchVO не взема предвид изискването за „благоприятно състояние на запазване“. Това важи и за растителните видове, посочени в § 1, алинея 2, буква б), и за животинските видове, посочени в § 1 алинея 2, буква е) от същия правилник.

49 Австрийското правителство посочва, че определен брой мерки за транспониране са в процес на изготвяне от компетентните органи на съответната провинция. Тези органи имат за цел да приведат всички национални правни актове в съответствие с разпоредбите на Директивата.

Съображения на Съда

- 50 Според постоянната съдебна практика наличието на неизпълнение на задължения от държава-членка трябва да се преценява с оглед на положението към момента на изтичането на срока, даден в мотивираното становище, а последващите законодателни или подзаконови промени не могат да се вземат предвид от Съда (вж. Решение от 30 май 2002 г. по дело Комисия/Италия, C-323/01, *Rescueil*, стр. I-4711, точка 8 и Решение от 27 октомври 2005 г. по дело Комисия/Люксембург, C-23/05, *Rescueil*, стр. I-9535, точка 9).
- 51 Тъй като мотивираното становище е съобщено на Република Австрия на 17 октомври 2003 г. и предвид определения в него срок датата, на която ищецът е трябвало да осигури съвместимостта на разпоредбите на националното право с предписанията на Директивата, е 17 декември 2003 г.
- 52 Видно от предоставената информация относно горепосочените мотиви за наличие на неизпълнение на задължения австрийското правителство не оспорва, че мерките, необходими за транспониране на Директивата във всички посочени точки, не са приети в дадения в мотивираното становище срок.
- 53 Следователно са налага изводът, че искът е основателен в частта относно мотивите за наличие на неизпълнение на задължения, свързани с транспонирането на член 12 от Директивата в провинции Щирия и Тирол, член 13 от Директивата в провинции Каринтия, Щирия и Тирол, както и на член 16, параграф 1 от Директивата в провинции Щирия и Тирол.

По оспорваните мотиви за наличие на неизпълнение на задължения

Нарушение на член 1 от Директивата в провинция Залцбург

— Доводи на страните

- 54 Комисията посочва, че § 5 от Sbg NSchG установява набор от дефиниции, които не транспонират правилно дефинициите по член 1, букви д), ж), и) и л) от Директивата относно понятията „състояние на запазване на естествено местообитание“, „видове от интерес за Общността“, „състояние на запазване на вид“ и „специална защитена зона“ [Другаде в текста: „територия със специален режим на защита“].
- 55 Комисията добавя, че § 5, точка 9 от Sbg NSchG препраща към понятията „поддържане и възстановяване на благоприятно състояние на запазване“, но не ги дефинира. Освен това нито § 3а от Sbg NSchG, който се ограничава да предвиди претегляне на интереси, нито § 22а, § 22b и § 29 от същия закон, които посочват определени допълнителни мерки за защита, транспонират правилно член 1 от Директивата.
- 56 Австрийското правителство счита, че транспонирането на член 1 от Директивата в законодателството на провинция Залцбург е съвместимо с общностното право. Всъщност всички елементи на тази разпоредба са включени в приложимия закон чрез употребата на понятието „засягане“ в съчетание с целите на опазване. Става дума за следните правни понятия на Директивата и на националните разпоредби:

— „състояние на запазване на естествено местообитание“: член 1, буква д) от Директивата; § 5, точки 8 и 9 и § 22а, алинеи 3 и 4 от Sbg NSchG,

— „видове от интерес за Общността: член 1, буква ж) от Директивата; „състояние на запазване на вид“: член 1, буква и) от Директивата; § 3а, § 22а, § 22b и § 29 от Sbg NSchG,

— „специална защитена зона“: член 1, буква л) от Директивата; § 5, точки 9 и 10 и § 22а от Sbg NSchG.

— Съображения на Съда

57 На първо място следва да се напомни, че от четвърто и единадесето съображение от Директивата следва, че посочените в нея местообитания и видове са част от природното наследство на Общността и че тяхната застрашеност често има трансграничен характер, поради което приемането на консервационните мерки се вмениява в задължение на всички държави-членки.

58 В разглежданата област Съдът подчертава, че точното транспониране е от особена важност в случай като конкретния, когато управлението на общото наследство е поверено на държавите-членки за съответната им територия (вж. Решение от 20 октомври 2005 г. по дело Комисия/Обединено кралство, C-6/04, Recueil, стр. I-9017, точка 25 и Решение от 10 януари 2006 г. по дело Комисия/Германия, C-98/03, Recueil, стр. I-53, точка 59).

59 По отношение на дефинициите, посочени в член 1 от Директивата, Съдът е постановил, че съответните понятия трябва да бъдат транспонирани точно в правните системи на държавите членки (вж. Решение от 24 юни 2003 г. по дело Комисия/Португалия, C-72/02, Recueil, стр. I-6597, точка 17).

- 60 На първо място, що се отнася до понятията, определени в член 1, букви д) и и) от Директивата („състояние на запазване на естествено местообитание“ и „състояние на запазване на вид“), следва да са отбележи, че макар изразът „благоприятно състояние на запазване“ да е използван в § 5, точка 9 от Sbg NSchG, редакцията на спорните разпоредби от националното право не обхваща всички характеристики, посочени в гореизброените точки от член 1 от Директивата.
- 61 Тази законодателна техника обаче не гарантира, че всички елементи на дефинициите ще бъдат действително взети предвид при прилагането на Директивата, въпреки че тези елементи са решаващи за смисъла и обхвата на защитата на посочените местообитания и видове.
- 62 Следователно § 5, точки 8 и 9, § 3а, § 22а, § 22б и § 29 от Sbg NSchG не могат да се считат за законодателно транспониране в достатъчна степен на член 1, букви д) и и) от Директивата.
- 63 На второ място, що се отнася до член 1, буква ж) от Директивата, следва да се приеме, че тази разпоредба също съдържа голям брой параметри, целящи да определят понятието „видове от интерес за Общността“.
- 64 За сметка на това § 3а, § 22а, § 22б и § 29 от Sbg NSchG се отнасят единствено за претеглянето на интереси, за допълнителните подзаконовни мерки относно европейските територии с режим на защита, за условията за получаване на разрешения за дерогиране на предвидените в закона забрани, както и за специалната защита на дивите растения. Понятието за видове от интерес за Общността не е споменато.

- 65 Поради това не може да се приеме, че горепосочените разпоредби транспонираят член 1, буква ж) от Директивата.
- 66 На трето място, що се отнася до член 1, буква л) от Директивата, следва да се отбележи, че § 5, точка 10 от Sbg NSchG, който следва да се тълкува във връзка с точка 9 от посочения член, упоменаващ като цел поддържането и възстановяването на благоприятно състояние на запазване, използва израза „европейска територия с режим на защита“ вместо „територия със специален режим на защита“. Посочените в § 5, точка 10 зони, между другото, са териториите, включени от Комисията в списъка на териториите от значение за Общността в съответствие с член 4, параграф 2 от Директивата, както и териториите, които провинция Залцбург предлага да бъдат вписани в този списък в съответствие с член 4, параграф 1 от Директивата.
- 67 Следва да се добави, че § 22а, алинеи 2—4 от Sbg NSchG точно описват мерките, които следва да бъдат предприети с оглед на реализирането на целите по опазване, свързани с „европейските територии с режим на защита“.
- 68 От гореизложеното следва, че § 5, точки 9 и 10 и § 22а от Sbg NSchG установяват с достатъчна юридическа точност определение на териториите, които са включени в понятието „специална защитена зона“ [другаде в текста: „територия със специален режим на защита“] по смисъла на член 1, буква л) от Директивата.
- 69 От това следва, че в провинция Залцбург последната разпоредба е транспонирана правилно.

70 Ето защо това твърдение на Комисията е основателно само по отношение на липсата на транспониране на член 1, букви д), ж) и и) от Директивата.

Нарушение на член 6, параграф 1 от Директивата в провинция Долна Австрия.

— Доводи на страните

71 Комисията твърди, че § 9, алинея 5 от Nö NSchG се ограничава до предвиждането на едно задължение за приемане „при необходимост“ на подходящи мерки за поддържане, развитие и запазване. От член 6, параграф 1 от Директивата обаче произтича, че „необходимите консервационни мерки“ следва да бъдат приети във всички случаи, а не само „при необходимост“. В действителност в последната разпоредба изразът „при необходимост“ се отнася само до плановете за управление и не би следвало да се разглежда като общо ограничение на задължението за приемане на необходимите мерки от законово, административно или договорно естество.

72 Австрийското правителство поддържа, че установеното в член 6, параграф 1 от Директивата задължение се състои в приемането не на консервационни мерки във всички случаи, а само на „необходимите“ консервационни мерки. При всички хипотези, при които тези мерки се налагат в допълнение на задълженията и забраните, които следва да бъдат приети по силата на § 9, алинея 4 от Nö NSchG, те ще бъдат приети ефективно от компетентните органи на провинцията, за да се постигне благоприятно състояние на запазване.

— Съображения на Съда

- 73 Преди всичко следва да се напомни, че Директивата установява сложни и технически правила в областта на екологичното право и че следователно държавите-членки са задължени в особена степен да следят законодателството им, предназначено да осигури транспонирането на тази директива, да бъде ясно и точно (вж. Решение по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе, точка 26).
- 74 По отношение на твърдението за нарушение, отправено от Комисията, следва да се посочи, че както член 6, параграф 1 от Директивата, така и § 9, алинея 5 от Nö NSchG използват израза „при необходимост“. В разпоредбата на националното право обаче този израз се отнася общо до всички консервационни мерки, което означава, че съгласно тази разпоредба прилагането на подобни мерки не е задължително.
- 75 За сметка на това в член 6, параграф 1 от Директивата същият израз се отнася само до особени случаи, а именно до някои способности или технически варианти във връзка с опазването, които са определени като „подходящи планове за управление, специално разработени за териториите или включени в други развойни планове“.
- 76 Така Директивата налага приемането на необходими консервационни мерки, което напълно изключва свободата на преценка в това отношение на държавите-членки и ограничава свободата на националните органи при установяването на правила или при вземането на решения относно приложимите технически способности и подходи, които следва да бъдат предприети във връзка с тези мерки.
- 77 Поради това не може да се приеме, че § 9, алинея 5 от Nö NSchG транспонира в достатъчна степен задължението за приемане във всички случаи на необходимите консервационни мерки за териториите със специален режим на защита.

- 78 В това отношение доводът на австрийското правителство, че тази разпоредба на вътрешното право следва при всички случаи да се тълкува в съответствие с Директивата, когато са необходими консервационни мерки, не може да бъде приет.
- 79 В действителност едно тълкуване на разпоредбите на националното право в съответствие с директивата само по себе си не може да осигури яснотата и точността, необходими за удовлетворяване на изискването за правна сигурност (вж. в този смисъл Решение от 19 септември 1996г. по дело Комисия/Гърция, C-236/95, Recueil, стр. I-4459, точка 13 и Решение от 10 май 2001 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-144/99, Recueil, стр. I-3541, точка 21).
- 80 Освен това обикновени административни практики, които по естеството си подлежат на промяна по волята на администрацията и са лишени от подходяща публичност, не могат да бъдат сметени за изпълнение на задълженията, които имат държавите-членки при транспонирането на дадена директива (вж. Решение от 13 май 1997 г. по дело Комисия/Франция, C-197/96, Recueil, стр. I-1489, точка 14, Решение от 7 март 2002 г. по дело Комисия/Италия, C-145/99, Recueil, стр. I-2235, точка 30 и Решение от 10 март 2005 г. по дело Комисия/Обединено кралство, C-33/03, Recueil, стр. I-1865, точка 25).
- 81 От това следва, че законодателството на провинция Долна Австрия не съответства на член 6, параграф 1 от Директивата.
- 82 Следователно искът в тази му част е основателен.

Нарушение на член 6, параграф 2 от Директивата в провинция Горна Австрия

— Доводи на страните

- 83 Комисията посочва, че § 15, алинея 2 от Оö NSchG предвижда възможността за изготвяне на планове за поддържане на ландшафта. Подобна възможност обаче не е достатъчна с оглед на задължението по член 6, параграф 1 от Директивата.
- 84 Освен това Комисията твърди, че съгласно същата разпоредба за защитените зони правителството на провинцията може да изготви планове за поддържане на ландшафта, съдържащи мерки, които са „необходими от гледна точка на обществения интерес и които не затрудняват значително разрешеното икономическо използване на съответните терени“. Подчиненото условие относно „икономическо[то] използване“ обаче се възприема като ограничение на задължението за изготвяне на планове за поддържане на ландшафта.
- 85 Австрийското правителство изтъква, че член 6, параграф 1 от Директивата предоставя на държавите-членки свободата да определят естеството на защитните мерки, които следва да бъдат приети.
- 86 Австрийското правителство твърди и че § 15, алинея 2 от Оö NSchG е в съответствие с Директивата, тъй като понятието „икономическо използване“ би следвало да се разглежда само като използване в съответствие с правилата за защита, които се прилагат в защитените зони. Следователно използване, което противоречи на целите на защита, предвидени в член 6, параграф 1 от Директивата, не би могло да бъде разрешено от компетентните законодателни или административни органи.

— Съображения на Съда

- 87 В самото начало следва да се напомни, че като е формулирал по този начин член 6, параграф 1 от Директивата, общностният законодател е искал да наложи на държавите-членки задължението да приемат необходимите консервационни мерки, които отговарят на екологичните изисквания на типовете естествени местообитания и на видовете, посочени съответно в приложения I и II към Директивата.
- 88 Налага се изводът, че § 15, алинея 2 от Оö NSchG, съгласно който „европейските защитени зони“ и „зоните за защита на природата“ „могат“ да бъдат обект на планове за поддържане на ландшафта, предоставя свобода на правителството на провинцията да прецени дали е наложително да се вземат „необходимите консервационни мерки“.
- 89 Както е посочено в точка 76 от настоящото решение обаче, подобен анализ не попада във факултативна компетентност на държавите-членки. Поради това § 15, алинея 2 от Оö NSchG не транспонира правилно член 6, параграф 1 от Директивата.
- 90 Следва да се добави, че посоченият § 15, алинея 2 не уточнява обхвата на понятието „разрешено икономическо използване“ и е възможно интервенции от подобно естество да възпрепятстват вземането на необходимите консервационни мерки. Следователно и в това отношение тази разпоредба е несъвместима с член 6, параграф 1 от Директивата.
- 91 От гореизложеното следва, че законодателството на провинция Горна Австрия е несъвместимо с член 6, параграф 1 от Директивата.

92 Следователно искът на Комисията в тази му част е основателен.

Нарушение на член 6, параграф 2 от Директивата в провинция Тирол.

— Доводи на страните

93 Комисията изтъква, че нито § 1 и § 2, нито § 5—14 от *Tiroler NSchG* позволяват да се приеме, че член 6, параграф 2 от Директивата е транспониран в съответствие с общностното право. § 22, § 23 и § 24 от *Tiroler NSchG* се отнасят до защитата на растителни видове, на животински видове или на птици, както и до мерките, свързани с незащитените видове, но не предвиждат забрана за влошаване на състоянието на териториите със специален режим на защита.

94 Австрийското правителство изтъква, че забраната по член 6, параграф 2 от Директивата е взета предвид от горепосочените разпоредби на *Tiroler NSchG*.

95 Всъщност макар да признава, че горепосочените разпоредби не съдържат специална забрана за влошаване на състоянието на териториите със специален режим на защита, австрийското правителство счита, че транспонирането на тези разпоредби не изисква непременно текстът на член 6, параграф 2 от Директивата да се възпроизведе буквално. Законодателният орган на провинцията надлежно е отчел това изискване за защита и е гарантирал, че естествените местообитания и местообитанията на видовете няма да бъдат влошавани и че няма да бъдат обезпокоявани видовете, за които са определени тези територии.

- 96 Австрийското правителство добавя, че във всички случаи измененията на законодателството, приети с § 14 от *Tiroler NSchG*, са съобразили този закон с Директивата.

— Съображения на Съда

- 97 Първо следва да се отбележи, че § 14 от *Tiroler NSchG* е въведен едва след изтичането на срока, определен в мотивираното становище. Следователно това изменение на законодателството е ирелевантно при преценката на настоящото съображение за наличие на неизпълнение на задължения, с оглед на съдебната практиката, припомнена в точка 50 от настоящото решение.

- 98 Що се отнася до първото задължение, предвидено в член 6, параграф 2 от Директивата, което задължава държавите-членки да вземат подходящи мерки, за да се избегне влошаване на състоянието на естествените местообитания и на местообитанията на видовете в териториите със специален режим на защита, и предвид доводите на австрийското правителство относно начина на транспониране на член 6, параграф 2 от Директивата, следва да се подчертае, че действащото законодателство на провинция Тирол, такова каквото е в края на срока, определен в мотивираното становище, не съдържа разпоредба, която притежава необходимата юридическа точност и задължава компетентните органи да избягват влошаване на състоянието на горепосочените местообитания (вж. в този смисъл, точка 37 от Решение по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе).

- 99 При тези обстоятелства доводът, че общият правен контекст, произтичащ от действащото законодателство на провинция Тирол, отговаря на горепосочените изисквания, не може да бъде приет.

- 100 Що се отнася до второто задължение по член 6, параграф 2 от Директивата, според което държавите-членки са длъжни да вземат подходящи мерки за избягване на обезпокояване на видовете, за които са определени териториите със специален режим на защита, следва да се отбележи, че § 22—24 от Tiroler NSchG също не транспонират това задължение, тъй като се отнасят не до видовете, чието опазване изисква определянето на горепосочените територии, т.е. до видовете, посочени в приложение II към Директивата, а до видовете, чието защита е предвидена в член 12 от Директивата и които са посочени в приложение IV, буква а) към нея.
- 101 Все пак защитата на видовете, за които са определени териториите със специален режим на защита, трябва да бъде осигурена напълно (вж. Решение от 13 февруари 2003г. по дело Комисия/Люксембург, C-75/01, Recueil, стр. I-1585, точка 43).
- 102 Оттук следва, че законодателството на провинция Тирол е несъвместимо с член 6, параграф 2 от Директивата.
- 103 Следователно искът на Комисията в тази му част е основателен.

Нарушение на член 16, параграф 1 от Директивата в провинции Долна Австрия и Залцбург.

— Твърдение за нарушение, свързано със законодателството на провинция Долна Австрия.

— Доводи на страните

- 104 Комисията поддържа, че § 20, § 21 и § 22 от Nö NSchG не се основават на критерия „поддържане в благоприятно състояние на запазване“ и че условията

и критериите, които следва да са изпълнени, за да може да се дерогира предвиденият в Директивата режим за защита, не са изброени изчерпателно, противно на предписанията на член 16, параграф 1 от нея.

- 105 Комисията добавя, че забраните по § 95 от Nö JagdG се отнасят само до животинските видове, живеещи в дивата среда, и следователно не се прилагат към други видове.
- 106 Австрийското правителство посочва, че поради избраната законодателна техника изискваната от Директивата защита е осигурена с § 20, алинея 4 от Nö NSchG. Всъщност компетентните органи следва от една страна да действат в съответствие с директивата, а от друга — да спазват забраните съгласно законодателството в областта на лова. На практика режимът на издаване на разрешенията за дерогиране е твърде ограничителен, т.е. те се издават само когато няма значителна опасност за защитените видове диви растения и животни.
- 107 Австрийското правителство поддържа освен това, че същата разпоредба осигурява спазването на принципа на правната сигурност, тъй като задължава компетентните органи да определят изрично разрешените способности, приспособления и методи за залавяне и умъртвяване.
- 108 Накрая, австрийското правителство обяснява, че предвидените в § 21, алинеи 1 и 2 от Nö NSchG дерогации не се прилагат в случай на умишлено увреждане на защитени растения, животни и местообитания.

— Съображения на Съда

- 109 Като начало следва да се припомни, че членове 12—14 и член 15, букви а) и б) от Директивата образуват съгласувана съвкупност от норми, които задължават държавите-членки да установят строг режим за защита на съответните животински и растителни видове (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Обединено кралство, посочено по-горе, точка 112).
- 110 Също така следва да се отбележи, че член 16 от Директивата, определящ точно критериите, въз основа на които държавите-членки могат да дерогират забраните по членове 12—15 от нея, е разпоредба, представляваща изключение от предвидената в Директивата система за защита. Следователно този член трябва да се тълкува ограничително (вж. Решение Комисия/Обединено Кралство, посочено по-горе, точка 111).
- 111 В това отношение следва да се добави, че в съответствие с член 16, параграф 1 от Директивата всички мерки, приети на национално равнище, които дерогират предвидените в Директивата забрани, следва да отговарят на условието да няма друго задоволително решение.
- 112 От това следва, че национални разпоредби, които подчиняват дерогирането на забраните по членове 12—14 и член 15, букви а) и б) от Директивата не на съвкупността от посочените в член 16 критерии и условия, а в непълна степен на някои техни елементи, не могат да бъдат счестени за съответстващ на този член режим.
- 113 Освен това, както се припомни в точка 80 от настоящото решение, административна практика, съответстваща на разпоредбите на дадена директива, не е достатъчна, за да осигури правилно транспониране на общностното право.

- 114 На първо място, що се отнася до § 20, алинея 4 от Nö NSchG, следва да се отбележи като начало, че макар да предвижда, че дерогации могат да бъдат предоставени, когато няма опасност за дивата флора и фауна, той все пак не изключва такива дерогации в случаите, когато популациите на съответните видове не се намират в благоприятно състояние на запазване.
- 115 Член 16, параграф 1 от Директивата обаче поставя благоприятното състояние на запазване на горепосочените популации в техния естествен ареал на разпространение като предварително и необходимо условие за предоставяне на предвидените в него дерогации.
- 116 При тези условия неясната редакция на § 20, алинея 4 от Nö NSchG е несъвместима с изискването за точно и ясно транспониране на член 16, параграф 1 от Директивата (вж. по аналогия Решение от 23 март 1995 г. по дело Комисия/Гърция, C-365/93, Recueil, стр. I-499, точка 9).
- 117 На второ място, що се отнася до основанията за дерогация, следва да се приеме, че § 20, алинея 4 от Nö NSchG дава като пример дерогациите за научни или за педагогически цели.
- 118 Макар да е вярно че подобни дерогации могат да бъдат свързани с член 16, параграф 1, буква г) от Директивата, формулировката на въпросната разпоредба от националното право не изключва възможността да бъдат разрешени дерогации и на други основания, различни от изчерпателно изброените в член 16, параграф 1, букви а)–г) от Директивата.

- 119 На трето място следва да се посочи, че § 20, алинея 4 от Nö NSchG също не възпроизвежда условията за дерогация, предвидени в член 16, параграф 1, буква д) от Директивата, а именно изискването всички дерогиращи мерки да бъдат прилагани при строг контрол, селективно и в ограничен размер.
- 120 По нататък, що се отнася до § 21 от Nö NSchG, достатъчно е да се припомни че член 16, параграф 1 от Директивата не предвижда като основание за дерогация стопанското използване за земеделски или горски цели.
- 121 Накрая, що се отнася до довода на австрийското правителство, извлечен от разпоредбите на законодателството в областта на лова, следва да се отбележи, че прилагането на § 20, алинея 4 от Nö NSchG може да доведе до нарушаване на членове 12—15 от Директивата извън областта на лова. Освен това дори националните органи да спазват националните разпоредби за защита на природата, свързани с ловуването, подобен режим не може да установи правна уредба, съответстваща на общностната разпоредба, която изброява изчерпателно допустимите основания за дерогация. В действителност § 95 от Nö JagdG не съдържа такъв списък с основания, а се ограничава да предвиди определени ловни методи за определени видове животни.
- 122 От горепосочените съображения следва, че законодателството на провинция Долна Австрия е несъвместимо с член 16, параграф 1 от Директивата.
- 123 Следователно искът на Комисията в тази му част е основателен.

— Твърдение за нарушение, свързано със законодателството на провинция Залцбург

— Доводи на страните

124 Комисията посочва, че § 34 Sbg NSchG и § 104, алинея 4, от Sbg JagdG не възпроизвеждат критерия „поддържане в благоприятно състояние на запазване“, посочен в член 16, параграф 1 от Директивата. Освен това основанията за дерогиране, предвидени в § 34, алинея 1, точки 2 и 9 от Sbg NSchG относно производството на напитки и изграждането на инсталации, не могат да бъдат свързани с нито едно от основанията по член 16, параграф 1 от Директивата.

125 Австрийското правителство поддържа, че доколкото член 16, параграф 1 от Директивата предвижда възможността за дерогиране на предвидените в директивата забрани, би било в противоречие с логиката на така установената система за защита да се предвиди задължение за възстановяване в благоприятно състояние на запазване в рамките на една разпоредба, посветена на предоставянето на разрешения за дерогиране. От друга страна, изискването на § 34, алинея 3 от Sbg NSchG било по-стриктно от това на член 16, параграф 1 от Директивата, тъй като всяка дерогационна мярка следва да избягва влошаване на популациите от растителни или животински видове, които са представени в съответната зона.

— Съображения на Съда

126 Следва да се отбележи, че изразът „поддържане в благоприятно състояние на запазване“ в член 16, параграф 1 от Директивата се отнася до положение, което е определено в член 1, буква и) от нея и съдържа, от една страна, общите елементи, посочени в първа алинея от тази буква, а от друга страна, определени

критерии с кумулативен характер. Както следва от точка 59 по-горе, държавите-членки трябва да транспонират тези понятия в своето вътрешно право с достатъчна юридическа точност.

127 За сметка на това § 104, алинея 4 от Sbg JagdG предвижда, че разрешенията за дерогация могат да бъдат предоставени, „когато това не поставя в опасност популацията от съответния вид“. Тази разпоредба се отклонява от предвидения в Директивата режим за защита, тъй като позволява дерогиране на принципните забрани, без то да е подчинено на императивното изискване за поддържане на популациите от съответните видове в благоприятно състояние на запазване.

128 Що се отнася до § 34, алинея 1 от Sbg NSchG, съображенията, изведени съответно от производството на напитки и от изграждането на инсталации, не са свързани с нито едно от основанията, определени изчерпателно в член 16, параграф 1 от Директивата.

129 Поради това твърдяното неизпълнение следва да се счита за установено.

Нарушение на член 22, буква б) от Директивата в провинция Долна Австрия.

— Доводи на страните

130 Комисията отбелязва, че § 17, алинея 5 от Nö NSchG обвързва издаването на разрешение за въвеждане на неместни видове с критерий, който не е предвиден

в директивата, а именно евентуалното увреждане да не е „трайно“. Впрочем тази разпоредба не забранява всяко увреждане на естествените местообитания в тяхната естествена област на разпространение и на местните представители на дивата флора и фауна, дължащо се на умишленото въвеждане на неместни видове.

¹³¹ Австрийското правителство смята, че при тълкуване на § 17, алинея 5 от Nö NSchG в съответствие с директивата, разрешение за въвеждане в природата на неместни видове или на видове, които не са приспособени към местните условия, ще бъде отказвано във всички случаи, когато такава намеса води до увреждане на местната флора и фауна.

— Съображения на Съда

¹³² Следва да се констатира, че § 17, алинея 5 от Nö NSchG позволява умишлено въвеждане на неместни животински и растителни видове, при условие че естествените местообитания, както и местната флора и фауна, няма да бъдат трайно засегнати.

¹³³ Подобен режим обаче не транспонира правилно системата за защита, установена с директивата. На практика тази система изисква всички дерогационни мерки да отговарят на условията, определени в член 22, буква б) от Директивата, и по-конкретно на условието, съгласно което се издава разрешение само доколкото това по никакъв начин не би увредило естествените местообитания.

134 В това отношение следва да се изтъкне, че изразът „по никакъв начин не би увредило“ е едно недвусмислено изискване за защита, което надхвърля установеното в § 17, алинея 5 от Nö NSchG.

135 Поради това твърдяното неизпълнение следва да се счита за установено.

136 От горепосочените съображения следва, че Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 1, член 6, параграфи 1 и 2, членове 12 и 13, член 16, параграф 1 и член 22, буква б) от Директивата.

По съдебните разноси

137 По силата на 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждане на Република Австрия и последната е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноси.

138 Що се отнася до посочените в исковата молба мотиви за наличие на неизпълнение на задължения, които на по-късен етап от производството са оттеглени от Комисията, следва да се отбележи, че оттеглянето на съответните твърдения за нарушения е извършено вследствие на изменението на

въпросните национални правни актове. Следователно причина за това оттегляне е ответникът, тъй като разпоредбите на националното право са съобразени с изискванията на общностното право със закъснение. В приложение на член 69, параграф 5 от Процедурния правилник Република Австрия следва да бъде осъдена да заплати всички съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) **Република Австрия не е изпълнила задълженията си по член 1, букви д), ж) и и), член 6, параграфи 1 и 2, членове 12 и 13, член 16, параграф 1 и член 22, буква б) от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.**
- 2) **Отхвърля иска в останалата му част.**
- 3) **Осъжда Република Австрия да заплати съдебните разноски.**

Подписи